

[Ministeren for skatter og afgifter]

ningstemaet med den lille mands lille hus, og det er jo forsøgt så mange gange. Jeg er nødt til at sige igen, at det hænger sammen på den måde, at fordi grundskatterne beløbsmæssigt ikke udvikler sig i en 4-5 års periode, så vil den lille mand allerede derved få kompensation for sin forholdsvis begrænsede fordel ved det skattefradrag, der eksisterer for ejendomsskatter i øjeblikket. Derimod er det klart, at den store mand med den høje marginalskat ikke får helt den samme kompensation. Det er vi enige om.

At pensionisterne skulle få særlige vanskeligheder her, forbyder sig selv allerede på grund af deres adgang til at få indefrosset ejendomsskatterne, hvis de ønsker det.

Fru Kirsten Jacobsen kom med en af sine sædvanlige groteske påstande om, at det specielt skulle være for at hjælpe de af fru Kirsten Jacobsen som »associale« benævnte boligelskaber, disse forslag fremkom, og at parcelhusejerne altid skulle betale til disse boligelskaber. Den samlede fordeling af byrder og rettigheder er ikke sådan, at man kan påstå, at det flertal af befolkningen, der bor i eget hus, er blevet brandskattet til fordel for de sociale boligelskaber; det tror jeg ikke holder for en nærmere prøvelse. Det er sådan, at ejerboliger og sociale boliger får hver deres renterabat: ejerboligerne over beskatningen, de sociale boligelskaber over tilskud bevilget i dette ting. Men om det teknisk set foregår på den ene eller på den anden måde, kan vel ikke være udtryk for, at den ene sektor nødvendigvis begunstiges på den andens bekostning.

Hr. Kalnæs var lidt bekymret for den sammenhæng – sådan forstod jeg det – hvori dette forslag indgår, hvordan pengene skal anvendes, og var bekymret for, om man vil gennemføre en større beskatning. Han havde en vis skepsis over for, at man tilsyneladende kunne se en sammenhæng mellem dette forslags merprovenu til staten og den forlængelse af proportionalstrækket, som vil blive foreslået. Dertil føjede hr. Kalnæs et ønske om, at man i stedet benyttede midlerne til en forhøjelse af personfradraget.

Nu er det for det første meget små forskudninger i personfradraget, der kan finansieres på denne måde. For det andet er det sådan, at jeg mener, man ved frysningen af grundskatternes niveau opnår at give en rimelig lempelse til mennesker med lave ind-

komster i forhold til en situation, hvor vi ikke havde grebet ind, og at man med forlængelsen af proportionalstrækket giver en yderligere rabat. Det er jo ret små tal beskatningsmæssigt, der kan være tale om for dem, som har haft den lidt større skatterabat ved ejendomsskatterne hidtil. Jeg tror, der er en rimelig balance i det.

For kommuners og amters vedkommende er det sådan, at de godt nok får et større beskatningsgrundlag, fordi vi fjerner ejendomsskattefradraget, men de får til gengæld – og det vejer tungere, specielt for amterne, fordi de låses fast i deres muligheder for at forhøje grundskylden som indtægtskilde – nogle finansieringsproblemer, som skal klares på anden måde. Derfor er der ikke rigtig noget at rutte med i kommuner og amtskommuner på grund af det, der sker med ejendomsskattefradraget.

Hr. Arne Melchior beklagede den dramatik, CD havde været anledning til i denne sag. Det gør jeg også, for jeg er enig med dem, der har sagt, at sammenhængen i de forslag, som er fremsat, og som kommer, er, at en forholdsvis moderat udvikling i lejeværdien, en frysning af grundskatterne og en meget blød afvikling af fradragsretten burde være en rimelig tilgodeseen af de synspunkter, centrum-demokraterne har på området, hvis centrum-demokraterne var – hvad de sædvanligvis er – et parti, der var villigt til at tage ansvar for helheden i den økonomiske politik og i skattepolitikken. Jeg beklager, at det ikke kunne bære, men jeg tager til efterretning og er glad for hr. Arne Melchiors betragtning om, at vi er lige gode venner for det.

Hr. Wilhjelm nævnte ligesom hr. Kalnæs en række ting i aftalen af 8. april, som VS ikke kunne gå ind for. Nogle af dem er ikke fremsat for dette ting endnu. Jeg vil til hr. Wilhjelm og til hr. Kalnæs og til hr. Flygaard sige, at min opfattelse var, at de pågældende herrers partier havde dette som et programpunkt, og at man ud fra en isoleret betragtning måtte være interesseret i, at denne mere rimelige fordeling af skattebyrderne blev gennemført under alle omstændigheder. Jeg håber, det vil være tilfældet.

Brixtofte (V):